

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/21/2021
Identifikačné číslo spisu:	7216010835
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7216010835.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného C. D., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. mája 2021 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Žoldoša proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. novembra 2018, č. k. 8To/74/2018-607, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 9. mája 2018, sp. zn. 8T/60/2016, v bode I. uznal obvineného C. D. (v spoločnom konaní s O. V.) za vinného v bode 1 z pokračovacieho prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona („Tr. zák.“) a v bode 2 zo zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že 1. v T. na 1. poschodí obchodného domu B. E. na P. D. Č.. XX v dobe od 15:15 hod. do 15:17 hod. dňa 20. januára 2016 pri lekárni D. po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinený O. V. presne nezisteným predmetom vypáčil dvere kávomatu zn. X. model D., identifikačné číslo XXXX, pričom obvinený C. D. držal predmetný kávomat a po jeho vypáčení obvinený O. V. vybral pokladničku s tržbou z kávomatu vo výške 26,75 eur a následne ju podal obvinenému C. D., ktorý s pokladničkou odišiel na presne nezistené miesto, čím týmto konaním spôsobili pre spoločnosť S. Banská Bystrica škodu poškodením kávomatu vo výške 13,78 eur a škodu odcudzením kovovej pokladničky a finančnej hotovosti vo výške 54,35 eur,

- v T. na prízemí budovy Fakulty P. na ul. C. č. XX dňa 9. februára 2016 v čase okolo 13:06 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode vylomili spodnú petlicu predných dverí kávomatu zn. O., typ B. Y., výr. č. XXXXXXXX, z ktorého následne odcudzili mincovník a pokladničku s finančnou hotovosťou vo výške 23 eur, čím takto krádežou spôsobili pre spoločnosť T. s. r. o. so sídlom Kežmarok, ul. L. č. 2, pobočka T., ul. I. č. XX škodu vo výške 235,73 eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 25 eur,

pričom hore uvedeného konania sa dopustili napriek tomu, že obvinený O. V. bol rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/68/2015 zo dňa 20. januára 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ďalej obvinený C. D. bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/77/2015 zo dňa 31. júla 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. augusta 2015, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a napokon obvinenému C. D. bola v blokovanom konaní dňa 25. novembra 2015 uložená pokuta vo výške 30 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, 2.

v T. v priestoroch lekárskej pohotovosti na P. ulici č. X dňa 29. januára 2016 v čase od 17:23 hod. do 17:27 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinený O. V. pristúpil ku kávomatu nachádzajúcemu sa v týchto priestoroch a potom ako presne nezisteným kovovým predmetom vypáčil uzamykací mechanizmus predných dverí automatu zn. O., typ Z., výr. č. XXXXXXXX, vybral z neho mincový aparát s kovovou pokladničkou na zber mincí s finančnou hotovosťou vo výške 35,20 eur, pričom C. D. sa počas celého incidentu nachádzal vo vnútorných priestoroch pohotovosti pri vchodových dverách a dával pozor, aby ich nikto nevyrušil a následne z miesta ušli na presne nezistené miesto, čím takto krádežou finančnej hotovosti a mincového aparátu s pokladničkou spôsobili pre spoločnosť T. s. r. o. so sídlom Kežmarok, ul. L. č. X, pobočka T., ul. I. č. XX škodu vo výške 289,90 eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 23,78 eur a tohto konania sa dopustili aj napriek tomu, že obvinený O. V. bol rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/68/2015 zo dňa 20. januára 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ďalej obvinený C. D. bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/77/2015 zo dňa 31. júla 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. augusta 2015, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a napokon obvinenému C. D. bola v blokovanom konaní dňa 25. novembra 2015 uložená pokuta vo výške 30 eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za to okresný súd obvinenému C. D. uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli ohľadom tohto obvineného zrušené výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I z 19. októbra 2016, sp. zn. 5T/53/2016, právoplatný 19. októbra 2016, a rozsudku Okresného súdu Košice II z 28. septembra 2017, sp. zn. 6T/83/2016, právoplatný 28. septembra 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň bola tomuto obvinenému podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne (s O. V.) škodu poškodeným S. s. r. o. vo výške 54,35 eur a T., s. r. o. vo výške 574,31 eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie obvinený C. D., ktoré Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 12. novembra 2018, č. k. 8To/74/2018-607, zamietol podľa § 319 Tr. por., pričom toto uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 19. decembra 2018 a jeho obhajca 18. decembra 2018.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený C. D. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Žoldoša písomným podaním z 23. októbra 2020 (doručeným na okresný súd 27. októbra 2020, č. l. 703 - 706), pričom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 388 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), písm. g) Tr. por., zrušil dotknuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 12. novembra 2018, č. k. 8To/74/2018-607, a rozsudok Okresného súdu Košice II z 9. mája 2018, sp. zn. 8T/60/2016, a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dovolateľ tiež navrhol, pokiaľ dovolací súd dospeje k takému záveru, vzhľadom na skutočnosť, že je vo výkone trestu odňatia slobody, aby bolo s poukazom na § 380 ods. 2 Tr. por. rozhodnuté o jeho prepustení, pretože

väzobný dôvod nie je daný (pozn. správne malo byť o nevezatí obvineného do väzby). V tejto súvislosti treba uviesť (z pohľadu zachovania lehoty na podanie dovolania), že dovolanie podal aj samotný obvinený písomnými podaniami z 9. júna 2020 a 26. augusta 2020 (doručenými na okresný súd 11. júna 2020 a 27. augusta 2020, č. l. 685, 690 - 697), avšak tieto podania nemali náležitosti podľa § 373 ods. 1 Tr. por. (neboli podané prostredníctvom obhajcu, ktorý pritom na obsah týchto písomností obvineného v dovolaní podanom obhajcom žiadnym spôsobom nepoukazuje), a teda na tieto nebolo možné z obsahového hľadiska prihliadať, a to s poukazom aj na písomné vyjadrenie obvineného prostredníctvom obhajcu z 23. októbra 2020 (doručené 27. októbra 2020, č. l. 709 - 710), v ktorom výslovne k vyjadreniu prokurátora podanému k týmto písomným podaniam samotného obvineného uviedol, že „vzhľadom na skutočnosť, že v mojej veci došlo k podaniu dovolania prostredníctvom môjho obhajcu, nemá vyjadrenie prokurátora relevanciu a dovoľujem si súdu navrhnúť, aby bolo prokurátorovi doručené dovolanie, ktoré bolo súdu doručené prostredníctvom môjho obhajcu, keďže v uvedenom dovolaní sa nachádzajú všetky relevantné dovolacie dôvody, ako aj argumentácia ohľadom ich danosti a preukázateľnosti“. Z týchto dôvodov nie je potrebné uvádzať obsah týchto písomných podaní samotného obvineného označených ako dovolanie a ani obsah vyjadrenia Okresnej prokuratúry Košice II k nim z 5. októbra 2020 (doručené 8. októbra 2020, č. l. 699).

Dovolateľ v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), písm. g) Tr. por., čomu zodpovedajú aj štyri základné okruhy namietaných skutočností, a to že okresný súd rozhodoval v nezákonnom zložení s tým, že pri vyhlásení rozsudku mal byť prítomný iný prísediaci sudca ako v konaní predtým, ďalej na hlavnom pojednávaní mal vykonávať dokazovanie a iné úkony v konaní sudca, ktorý bol vylúčený vo veci a ktorý mal mať o tom vedomosť zo samotného spisu, ďalej súdom nebol vykonaný žiadny obhajobou navrhovaný dôkaz a napokon napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. podľa dovolateľa súd rozhodoval v nezákonnom zložení a v tomto smere poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní konanom 9. mája 2018 boli prísediacimi sudcami JUDr. Jaroslav Čulka a Bc. Oľga Ruščáková, pričom podľa vyhláseného rozsudku mali byť prísediacimi JUDr. Jaroslav Čulka a Ladislav Kožej a nevedno ako mohol senát po porade rozhodnúť v uvedenom inom zložení. Z toho je zrejмый a preukázaný uvedený dovolací dôvod, keďže súd rozhodol v nezákonnom zložení a zároveň bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces a právo na rozhodnutie o vine a treste pred senátom v zákonnom zložení, keďže na hlavnom pojednávaní bola v zmysle zápisnice prítomná iná prísediaca (Bc. Oľga Ruščáková) ako pri vyhlásení rozsudku (Ladislav Kožej) a v žiadnom prípade nemohol vo veci rozhodnúť senát v zákonnom zložení.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolateľ namietal, že konaním, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu tým, že súdom nebol vo vzťahu ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, vykonaný jediný dovolateľom navrhnutý dôkaz a jeho právo na obhajobu súd obmedzil len na možnosť byť zastúpený obhajcom a v rámci dokazovania na možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a do značnej miery bola porušená zásada rovnosti zbraní procesných strán a úplne negovaná zásada kontradiktórnosti konania. Podľa dovolateľa mu bolo objektívne znemožnené preukázať opak tvrdení prokurátora tým, že predseda senátu zamietol všetky jeho návrhy na vykonanie dôkazov aj napriek skutočnosti, že opakovane tvrdil, že na kamerovom zázname, ktorý bol (vylúčeným) predsedom senátu vykonaný ako dôkaz, nie je on. Skutočnosť, že na kamerovom zázname by mal byť on, potvrdzujú len príslušníci Policajného zboru ako OČTK a súdom nebol vykonaný znalecký posudok znalcom z odboru antropológia, ktorý by podľa osobitných črt jednotlivca na kamerovom zázname vedel porovnať s jeho osobitnými črtami a vlastnosťami. Naopak súd sa obmedzil a uspokojil s tvrdením svedkov, ktorí tvoria spolu s prokurátorom OČTK, že na kamerovom zázname je dovolateľ a vo vzťahu k jeho osobe nebol vykonaný jediný priamy dôkaz, ktorý by ho bez ďalších dôvodných pochybností, stotožnil ako osobu na kamerovom zázname. Podľa dovolateľa zásadný význam tohto dôkazu spočíva v tom, že jeho vina je založená na nepriamych dôkazoch, a to výpovedí svedkov - príslušníkov Policajného zboru, ktorých výpoveď nie je verifikovaná žiadnymi ďalšími dôkazmi a prokurátor v rámci obžalovacej zásady neuniesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania viny dovolateľa.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dovolateľ namietal, že vo veci vykonávala časť hlavného pojednávania sudkyňa JUDr. Daniela Blažovská, ktorá mala byť vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania a ktorá podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27. januára 2017 bola predsedníčkou senátu. Na uvedenú skutočnosť nemá žiaden vplyv konštatovanie okresného súdu a krajského súdu v tom zmysle, že obžalovaní po zmene obsadenia senátu vykonali vyhlásenie, že súhlasia, aby sa pokračovalo v dokazovaní bez potreby opakovania dokazovania. Skutočnosť, že sudca, u ktorého v čase vykonávania hlavného pojednávania boli dôvody na vylúčenie v danej veci, vykonal hlavné pojednávanie, je zásadným porušením Trestného poriadku a práva obvineného na spravodlivý súdny proces pred zákonným a nestranným sudcom. Dovolateľ uviedol, že na hlavnom pojednávaní 12. júla 2017 predsedníčka senátu JUDr. Daniela Blažovská vykonávala dôkazy a išlo v podstate o jediný dôkaz, ktorý bol vo veci zabezpečený a ktorý má relevanciu, táto ďalej viedla hlavné pojednávanie 24. februára 2017, 12. júla 2017, 16. augusta 2017 a 11. októbra 2017, kedy sama konštatovala dôvody na vylúčenie z rozhodovania vo veci v zmysle písomného listu na č. l. 437, ktorý adresovala Krajskému súdu v Košiciach. Podľa dovolateľa dôvody na vylúčenie JUDr. Daniely Blažovskej vyplývali zo spisu už pri prvom termíne hlavného pojednávania, ktoré viedla, t. j. 24. februára 2017, no napriek uvedenej vedomosti sa hlavné pojednávanie konalo naďalej pod vedením vylúčenej predsedníčky senátu. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Nto/15/2017-440 (z 25. októbra 2017) bola JUDr. Daniela Blažovská vylúčená z konania a rozhodovania vo veci, preukázateľne existovali dôvody na jej vylúčenie už v čase konania hlavného pojednávania pod jej vedením dňa 24. februára 2017. Vzhľadom na skutočnosť, že hlavné pojednávanie 24. februára 2017, 12. júla 2017, 16. augusta 2017 až do 11. októbra 2017 viedla predsedníčka senátu, ktorá bola už od pridelenia veci vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania, došlo k zásadnému porušeniu práva na spravodlivý súdny proces pred zákonným a nestranným sudcom a ak dôvody na vylúčenie JUDr. Daniely Blažovskej nastali už počas prípravného konania a vyšetrovací spis bol po celý čas od podania obžaloby súčasťou súdneho spisu je preukázateľné, že JUDr. Daniela Blažovská musela bez ďalších pochybností vedieť o dôvode na vylúčenie v danej trestnej veci už dňom, kedy jej bol spis pridelený, resp. najneskôr po jeho naštudovaní pred termínom hlavného pojednávania 24. februára 2017 a napriek uvedeným skutočnostiam vo veci konala.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolateľ uviedol, že výroky napadnutého rozsudku sú založené len na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Napadnuté rozhodnutia vymedzujú kamerový záznam a stotožnenie jeho osoby dvoma príslušníkmi OČTK ako jediné dôkazy, ktoré majú preukazovať údajné spáchanie skutkov jeho osobou. Zákonným dôkazným prostriedkom na zistenie totožnosti nejakej osoby je rekognícia podľa § 126 a nasl. Tr. por. Predseda senátu ani príslušníci Policajného zboru neopoznávali totožnosť osoby uvedenej na kamerovom zázname zákonným spôsobom a nie sú osobami znalými v odbore antropológia, v rámci ktorého by bolo možné podľa charakteristických črt opoznať osobu z kamerového záznamu. Vo veci taktiež nebola z neznámeho dôvodu vykonaná rekognícia, v rámci ktorej by sa jednoznačne preukázalo, že príslušníci Policajného zboru, ktorí v rámci prípravného konania boli kolegovia vyšetrovateľa v danej veci, nie sú schopní bez predošlej dohody s vyšetrovateľom identifikovať osobu dovolateľa v rámci rekognície po vzhliadnutí kamerového záznamu, pričom títo svedkovia sú svedkami nepriamymi a nemajú odborné znalosti z odboru antropológia, ktorí by mohli čo najobjektívnejšie podľa pohybov a črt osoby na kamerovom zázname stotožňovať tieto osoby s osobou dovolateľa. Podľa dovolateľa v procese, v ktorom vystupuje len prokurátor v rámci obžaloby a ďalší príslušníci OČTK v pozícii svedkov, by mohla byť usvedčovaná akákoľvek osoba len preto, že príslušníci OČTK sa domnievajú, že ju poznajú zo svojej operatívnej činnosti.

Napokon s poukazom na § 374 ods. 3 Tr. por. dovolateľ uviedol, že ako ďalší dôvod dovolania uvádza tú skutočnosť, že všetky vyššie uvedené pochybenia okresného súdu neboli napravené ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

K dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Košice II písomným podaním zo 4. novembra 2020 (doručeným 6. novembra 2020, č. l. 720), ktorým navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382

písm. c) Tr. por. s poukazom, že nie sú dané namietané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 29. marca 2021 a napadol na rozhodnutie pod hore uvedenou spisovou značkou do senátu 5T, ktorý podľa aktuálneho rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. e) Tr. por. dovolanie možno podať, ak vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 <..

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§

372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolací súd zistil, že v prípade námietok uvedených v podanom dovolaní, tieto nenapĺňajú žiadny z uplatnených dovolacích dôvodov ani iný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

V prípade dovolacích námietok, že v pôvodnom konaní nekonal súd v zákonom zložení (s poukazom, že podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní a rozsudku okresného súdu sa na jeho vyhlásení zúčastnil iný prísediaci sudca ako tomu bolo v predošlom konaní) a že vo veci konal sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (na okresnom súde vo veci konajúca predsedníčka senátu JUDr. Daniela Blažovská), dovolací súd uvádza, že o uvedených námietkach, ktoré spadali pod dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. b) a písm. e) Tr. por. nemožno konať s poukazom na § 371 ods. 4 Tr. por., keďže dovolateľ takú okolnosť známu už v pôvodnom konaní nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. V tomto ohľade dovolací súd opakuje, že dovolanie nie je ďalší riadny opravný prostriedok, ktorým by sa mohlo namietat' čokoľvek, bez ohľadu na aktivitu procesnej strany v pôvodnom konaní. Naopak dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a tomu zodpovedá aj nutnosť v prípade dotknutých dôvodov dovolania namietat' predmetné pochybenie už v pôvodnom konaní najneskôr v konaní pred odvolacím súdom. Zo spisu vyplýva, že obvinený žiadnu z týchto námietok ohľadom nezákonného zloženia senátu okresného súdu, resp. že by mala vo veci konať pred okresným súdom predsedníčka senátu, ktorá mala byť vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania, v pôvodnom konaní nijakým spôsobom neuplatnil, hoci tieto okolnosti mu objektívne museli byť známe už v pôvodnom konaní. Pokiaľ teda procesná strana nenamietala dané pochybenie už v pôvodnom konaní, najneskôr v odvolacom konaní, kde bolo možné dôjsť k ich náprave, nie je možné také pochybenie úspešne uplatniť v odvolacom konaní, ktoré je konaním o mimoriadnom opravnom prostriedku. V danom prípade by bolo možné o týchto namietaných pochybeniach rozhodovať v odvolacom konaní, keby ich obvinený uplatnil najneskôr v odvolacom konaní a odvolací súd by sa s nimi zákonným spôsobom nevysporiadal. Tým, že dovolateľ uvedené neurobil, je namietanie týchto skutočností v odvolacom konaní (hoci by bolo dôvodné) irelevantné.

Pre úplnosť posúdenia dovolací súd uvádza, že podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní z 9. mája 2018 (č. l. 533 - 541) sa na okresnom súde mal zúčastniť rozhodovania senát v zložení predsedníčka senátu JUDr. Dominika Volkaiová, LL.M. a prísediaci sudcovia JUDr. Jaroslava Čulka a Bc. Oľga Ruščáková (podľa zisťovania prítomnosti č. l. 533) s tým, že obaja obvinení vyslovili súhlas so zmenou senátu (č. l. 534) a zo zápisnice nevyplýva, že by v priebehu tohto úkonu došlo následne k ďalšej zmene v zložení senátu, pričom však podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní mal byť rozsudok vyhlásený pred senátom v zložení predsedníčka senátu JUDr. Dominika Volkaiová, LL.M. a prísediaci sudcovia JUDr. Jaroslava Čulka a Ladislav Kožej (č. l. 536) a v tomto zložení je uvedený senát aj v písomnom vyhotovení rozsudku okresného súdu. Dovolací súd k tomu uvádza, že pokiaľ nedošlo v priebehu hlavného pojednávania konaného 9. mája 2018 k zmene v zložení senátu (čo zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva), je zrejmé, že muselo dôjsť k zrejmej nesprávnosti v uvedení údajov ohľadom prísediacich sudcov v zápisnici o hlavnom pojednávaní buď na č. l. 533 ohľadom zisťovania prítomnosti alebo pri uvedení zloženia senátu pri vyhlasovaní rozsudku na č. l. 536. Okresný súd bude musieť uvedené nezrovnalosti dať do súladu so skutočným stavom prostredníctvom opravy zápisnice podľa § 60 Tr. por. a ak to bude dôvodné aj prostredníctvom opravy vyhotovenia rozsudku a jeho rovnopisu podľa § 174 Tr. por.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie

zákonného ustanovenia zrejme, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. V prejednávanej veci dovolateľ namietal porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že neboli akceptované jeho návrhy na vykonanie dôkazov, konkrétne znalecký posudok z odboru antropológia.

Dovolací súd k tomu uvádza, že právo navrhovať dôkazy patrí medzi základné práva obvineného (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je však na posúdení súdu, aby rozhodol, ktoré z dôkazov navrhovaných procesnými stranami vykoná, pričom pri tomto svojom rozhodovaní je obmedzovaný zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci v tom smere, že pokiaľ má súd za to, že dôkazy získané z vykonaných dôkazných prostriedkov sú dostatočné na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nie je povinný vykonať ďalšie stranami navrhované dôkazné prostriedky, a teda procesné strany majú síce právo navrhovať dôkazy, ale touto právou nezodpovedá povinnosť súdu všetky navrhované dôkazy aj vykonať (k tomu primerane R 7/2011, R 14/2015-II.). Vo svojich meritórnych rozhodnutiach okresný súd (na stranách 10 až 13) a krajský súd (na stranách 5 a 6) uviedli konkrétne dôkazy, o ktoré opierajú skutkové zistenia, akými úvahami sa spravovali pri hodnotení vykonaných dôkazov a právne úvahy, ktorými sa spravovali pri posudzovaní dokázaných skutočností v otázke viny, ako aj, ako sa vyrovnali s obhajobnými vyjadreniami a dôvody nevyhovenia návrhov na vykonanie ďalších dôkazov (odvolací súd sa vyjadril k návrhom uvedeným v konečnom návrhu obvineného, resp. jeho obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu). V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 9. mája 2018 predsedníčka senátu okresného súdu podľa § 272 ods. 2 Tr. por. zisťovala, či majú procesné strany návrhy na doplnenie dokazovania, pričom obvinený C. D. a jeho obhajca žiadny taký návrh neuplatnili (č. l. 534) a uvedené sa rovnako vzťahuje na zápisnicu o verejnom zasadnutí odvolacieho konania z 12. novembra 2018 (č. l. 597). Už len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ aj bola obhajoba toho názoru, že bolo potrebné, aby bol v konaní vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru antropológia, taký posudok mohla zabezpečiť a predložiť v konaní aj obhajoba. Z uvedeného je zrejme, že dovolací súd ani v prípade namietania tohto dovolacieho dôvodu nezistil dôvod jeho splnenia.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený.

Dovolateľ namietal, že na kamerovom zázname bol stotožnený „dvoma príslušníkmi OČTK“ a s kamerovým záznamom ide „o jediné dôkazy, ktoré majú preukazovať spáchanie skutkov jeho osobou“ s tým, že stotožnenie jeho osoby sa malo vykonať podľa rekognície podľa § 126 a nasl. Tr. por.

Dovolací súd k tomu uvádza, že z výpovede dotknutých svedkov D. T. a G. T., ktorý v dotknutom čase pracovali ako operatívni pracovníci Policajného zboru (teda neboli orgánom činným v trestnom konaní v danej veci), vyplýva, že po vzhliadnutí kamerového záznamu na ňom spoznali obvinených C. D. a O.J. V., ktorých poznali z výkonu svojej činnosti s tým, že k tomu došlo tak, že boli požiadaní kolegami, či nepoznajú osoby na kamerovom zázname. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade nemohlo ísť o úkon rekognície podľa § 126 Tr. por., ktorým sa zisťuje totožnosť osoby medzi viacerými osobami podobného zovňajšku, ale iba o identifikáciu (agnoskáciu) osôb na kamerovom zázname, ktoré boli podozrivé zo spáchania skutku. Samotné kamerové záznamy podľa napadnutých rozhodnutí boli získané zákonným spôsobom a okresný súd a krajský súd opreli uznanie viny v prípade obvineného o tú skutočnosť, že konajúci samotný senát okresného súdu zistil, že na kamerových záznamoch sú osoby, ktoré sa nachádzali v pojednávacej miestnosti ako obvinení, pričom svedecké

výpovede D. T. a G. T. boli len podpornými dôkazmi ohľadom opoznania obvinených.

V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že pokiaľ podľa samotného konajúceho súdu je bezrozporne zistené a súd nemá o tom žiadne pochybnosti, že osoba na zákonne získanom kamerovom zázname je osoba obvineného, ide o relevantný usvedčujúci priamy dôkaz.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací súd nezistil, že by bolo uznanie viny obvineného založené na dôkaze, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom. Preto pokiaľ odvolací súd na základe takto zabezpečených dôkazov zamietol odvolanie obvineného ako nedôvodné, postupoval v súlade so zákonom.

Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že bolo irelevantným poukazovanie dovolateľom na konanie pred okresným súdom (§ 374 ods. 3 Tr. por.), keďže ani v jeho konaní neboli zistené vytýkané pochybenia, ktoré by boli uplatniteľné obvineným v dovolacom konaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol. Vzhľadom k tomu bolo bezpredmetným rozhodovanie podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ako to navrhoval dovolateľ.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.